

1630.

1. Berneggerus, Mathias : De principe ejusque officio
2. Casparius, Christianus : Juris controversi positiones
verbales
3. Curadi, Fructuosus : De reversione contra ~~verba~~
injurias hodie passim usurpata
4. Danckwirth, Theodorus : De annuis redditibus
emptione comparatis
5. Erhardus, Melchior : De querela inofficiosi
testamenti.
6. Kuleffel, Daniel : De peregrinatione studioso-
rum. Oratio
7. Lucanus, Georgius David : De obligationum in con-
tractibus specibus IV ; videlicet emptione - vendi-
tione, locatione - inductione, societate et mandato
8. Niclaus, Theodorus : De foro competenti seculari et
ecclesiastico.

1631

1. Pluber, Fructuosus : De testamentis ordinandis

1631.

2. Deginick, Francus: De pignoris et hypothecis
amenorque jure praelationis
3. Hüenerer, Adamus: De restitutione usufructuaria
ex interdicho unde vi
4. Langenbeck, Henricus: De cessione actionum
5. Locamerus, Georgius David: De jure commerciorum
6. Locamerus, Georgius David: De famosis libellis
7. Locamerus, Georgius David: De Transactionibus

1632

1. Mitschias, Casparius: De querela non numeratae
pecuniae.
2. Camelus, Georgius: De collationibus bonorum.
3. Caurenius, Terentius: De appellacionibus.
4. Locamerus, Georgius David: De jurjuranda liti decisorio
5. Tabor, Johann Otto: De officio judicis

1633.

1. Locamerus, Georgius David: De emptione venditione

1633

2. Locamerus, Georgius David: De pactis.
3. Locamerus, Georgius David: De prorogatione jurisdictionis

1634

1. Locamerus, Georgius David: De matris.
2. Loebbecke, Zacharias: Selectae aliquot conclusiones ex materia renunciationis
3. Meig, Johannes. Theoricus: De lege II C. de hered. petit.

1635

1. Bitschius, Casperus: De evictione feudis.
2. Locamerus, Georgius David: De contractibus immov. natis.
3. Tabor, Joh. Otto: Procardicorum sine annotatione juris inueletorum. Disputatio I.
4. Tabor, Joh. Otto: De rerum divisione et adquisitio earum dominio.

1636.

1. Fridonius, Paulus : De creditorum concursu, qualitate et convocacione
2. Fritsch, Johannes : De preclibus legatorum et fidei commissorum.
3. Lucianus, Georgius David : De acquirenda vel omittenda hereditate
4. Tabor, Johannes Otto : Selectarum juris quaestionum ad faciliorem paratellorum Wesenbecii intellectum directarum disputatio II
5. Tabor, Johannes Otto : Selectarum juris quaestionum ad faciliorem paratellorum Wesenbecii intellectum directarum Disputatio I.
6. Tabor, Johannes Otto : Paratella ad l. Fuliam majord

his

1637.

1. Biceius, Gregorius : De sacerdotum institutione

1637

2. Piccius, Gregorius: Commentationis ad locum juris
in l. possideri 3 § ex contrario 5 ff. de acquis
et amittend. possess. pars prior.
3. Felzer, Magnus: Commentatio ad locum l. 3 C.
famil. creisc.
4. Hoffmann, Philippus Ludovicus: Cui feudum finitum
vel amissum aperiatur, ostenditur.
5. Tucamorus, Georgius David: De legatis et fideicom
missis
6. Mullinger, Ernestus Fidericus: De jure proceden
tie, praecminentiae et sessionis prerogativa
7. Rebhan, Johannes: De cumulatione petitorii et
ponerorii
8. Tuba, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorem paratitorum Wesenbecii intellectum
directarum disputatio VIII

1637.

9. Tabor, Johannes Otto: Testamentariorum questionum. Decisiones.
10. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum ad
faciliorum paratitlorum Werenbecii intellectum directarum
disputatio IV.
11. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitlorum Werenbecii intellectum
directarum disputatio V.
12. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitlorum Werenbecii intellectum direc-
tarum disputatio VII.
13. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitlorum Werenbecii intellectum
directarum disputatio III.
14. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris questionum
ad faciliorum paratitlorum Werenbecii intellectum
directarum disputatio IX ad h. l. l. III de postulando

15. Taber, Thomas 1760: Selectarum juris questionum
ad faciliorem paratitlorum Wesembecii intellectum
directarum disputatio V

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, possibly containing names and titles.]

[Handwritten scribbles or markings, possibly initials or a signature.]

DEO TER OPT. MAX. 515.

ADIUVANTE, 1630, 5.

Disputationem Inauguralem

De

QUERELA
INOFFICIOSI TE-
STAMENTI, 2v

Decreto

*Magnifici JC^{torum} in inclyta Argentoraten-
sium Universitate Ordinis,*

Pro summis in utroque Jure honoribus & Pri-
vilegiis Doctoralibus ritè consequendis,

Publicæ disquisitioni subycit

Die 9. Mens. Julij:

MELCHIOR ERHARDUS AUGUSTANUS.

ARGENTORATI.

Typis WILHELMI CHRISTIANI GLASERI,
Academiae Typographi.

VIRIS
MAGNIFICIS, NOBILISSI-
MIS, AMPLISSIMIS ET CONSUL-
TISSIMIS

DN. PHILIPPO HEINHOFERO, *Patricio
Augustano, Celsissimorum Ducum Pome-
rania & Luneburgensium Consiliario gra-
vissimo.*

DN. DANIELI OESINGERO, J.U.D. & *apud
Argentoratenses Causarum Patrono cele-
berrimo.*

DN. JOSIÆ GLASERO, *Inclytæ Reipub. Ar-
gentoratensis Quindecim-Virorum Consi-
liario Prudentissimo.*

Dominis suis Patronis, Evergetis & Fau-
toribus omni observantiæ & amoris cultu
æternum prosequendis,

*Disputationem hanc Inauguralem, in grati animi, ob be-
neficia affatim exhibita, debitaq; observantiæ mo-
numentum, ac ulterioris favoris promerendi
incitamentum,*

exhibet & consecrat

Auctor,

MELCHIOR ERHARDUS
AUGUSTANUS.

ΣΥΝ ΘΕΩ

DE QUERELA INOFFICIOSI TESTAMENTI.

Thesis Prima.

Um interdum evenire solet, ut Pa-
rentes sine justa causâ Liberos exhe-
redent & sanguini suo contra Legem
Naturæ, quæ ad successionem Liberos vocat,
testamento injuriam inferant, querelâ inoffi-
ciosi Testamenti agi posse inductum est.

II.

Dicitur hæc quandoque Actio, quando-
que Accusatio, communiter verò & mode-
stius Querela.

III.

Quæ sic definiri potest, ut sit Actio, quâ
Testamentum ob exheredationem vel præ-
teritionem immeritò factâ rescindi petitur.

IV.

Ubi se statim ingens inter Dd. offert pugna;
quibusdam (Accursio præsertim, & Bartolo,
itemque Azone) contendentibus, Querelâ
Inofficiosi non esse hereditatis petitionem,

A 2

sed saltem Actionem Præparatoriam petitionis hereditatis: quod & ipsum Sichardo incredibile videtur, qui ne Actionis quidem nomine Inofficiosi querelam dignatur.

V.

A quibus ego recedo, fretus rationibus magni nominis JC^{torum}, ut Fulgosij, Hotomanni, Cujaccij, Vultej, Wefenbecij, & aliorum; qui omnes probant, esse reverâ hanc Querelam petitionem hereditatis, de quorum rationibus in discursu videbimus.

VI.

Quod tamen de hereditatis petitione speciali seu extraordinariâ intelligendum.

VII.

Nec levior est pugna quoad causam efficientem Querelæ Inofficiosi Testamenti.

VIII.

Cujacius, & qui eum sequitur Forsterus, Wefenbecius, Treutlerus, originem ejus Juri Civili scripto tribuunt.

IX.

Camillus Plautius, Juri Prætorio adscribit.

X.

Viglius, & qui eum sequitur Vultejus, ab utroque Jure tam Civili quàm Prætorio eam descendere existimant.

XI.

577

XI.

Duarenus ex constitutionibus quibusdam Principum querelam hanc ortam esse scribit.

XII.

Contius interpretationi prudentium acceptam eam fert.

XIII.

A quibus recedo: Originem hujus Querelæ, cum Hotomanno, Hortensio, Donello, ipsiusque enucleatore Hilligero Juri Civili non scripto sive moribus adscribens.

XIV.

Competit autem hæc Querela, vel in Linea Descendenti, vel Ascendenti, vel Collaterali constitutis.

XV.

In Linea descendenti competit liberis, utriusque sexus quando injustè à Parentibus sunt exheredati.

XVI.

Tàm emancipatis quàm in potestate constitutis.

XVII.

Posthumis quoque de Jure Veteri Querelam competere, cū Vulteio, Barone, Schneidvv. Wefenb. Præceptore quoque meo Dn. Ungepauero, statuo; quam opinionem Julius Clarus communem dicit.

XVIII.

Competit prætereà Liberis tam Naturalibus & Legitimis simul, quàm Legitimis tantum, ut adoptatis, & quidem illis qui ab Avo Paterno vel Materno, non autem ab Extraneo adoptati sunt.

XIX.

Et Naturalibus tantum in testamento Matris læsis.

XX.

Quò etiam spurium referre non dubito; si non ex nefario complexu sit natus, vel Mater illustris sit.

XXI.

Nec minùs competit querela Naturalibus Legitimatis, tam per subsequenter affectum Maritalem, quàm alios legitimandi modos.

XXII.

Lubet hìc annectere quæstionem illam, quã Joannes Antonius Rubeus Alexandrinus JC^{tus} arduã & subtilem vocat; An nimirum stante statuto, quòd filia dotata extantibus masculis non succedat, si silentio prætereatur, testamentum nullum dicere, vel possessionem contra tabulas acquirere possit? Quod mihi videtur.

XXIII.

XXIII.

Transeo nunc ad Lineam Ascendentem; in qua se offerunt Parentes, in infinitum: nam & his quoque, si iniquè in testamentis liberorum excludantur, querela competit.

XXIV.

Ubi rursus liberi intelligendi non in potestate solùm constituti, sed & emancipati.

XXV.

Si verò liberi testentur de bonis Castrensibus vel quasi Castrensibus, ejusmodi testamenta querelæ non subjacent: quod tamen Jure Novellarum correctum videtur.

XXVI.

Porro Mater de filij spurij testamento conqueri poterit; non æquè Pater.

XXVII.

Notandum tamen hæc omnia tum demum locum habere, si ab intestato tanquam proximi heredes successuri fuissent.

XXVIII.

Hinc in L. 14. D. de Inoff. Testam. rectè dicitur in querela inofficiosi Testamenti, præcedere causam filiorum, Patris verò intentionem pendere.

XXIX.

Tertiò in Linea collateralis Querela Inofficiosi

ficiosi Testamenti competit fratribus & sororibus, & quidem cōsanguineis tantūm, hoc est, qui vel ἀμφιθαλῆς, ex utroque parente, vel ἐτεροθαλῆς altero parente, vel ex eodem patre conjuncti sunt: non verò uterinis tantūm, ut vult Cardinalis Tuschus, Connanus, & alij.

XXX.

Quæritur hîc de fratris filio, num & ille querelam movere possit? Quod contra Wesenbecium rectius negatur à Vulteio.

XXXI.

Sed sciendum, quod de fratribus & sororibus dictum est, tūm demūm locum habere, quando heres institutus Infamiâ, Turpitudine, levis notæ maculâ, aut ingratitude laborat.

XXXII.

Ubi de Spurio non abs re erit quærendum, Si nimirum ille in fratris Testamento heres institutus sit, an fratri detur querela.

XXXIII.

Quâ in re dissentientes sunt Dd. opiniones, Negante Gabriele Palæot. Distinguentibus Hartm. Pistor. Hœnon. & alijs.

XXXIV.

Prægnantes rationes, de quibus in conflictu, affirmativam mihi commendant.

Remo-

XXXV.

Remotiores cognati ultra fratres & sorores, melius facerent, si se sumptibus inanibus non vexarent, cum obtinendi spem non habeant, monet JC^{tus} Ulpianus.

XXXVI.

Sed quid? si concurrant prædictæ Personæ, Liberi, Parentes, Fratres? Tunc eo ordine succedent, quo ab Intestato.

XXXVII.

Si verò priores deficient, vel nolint, sequentes suo quisque ordine & gradu succedunt.

XXXVIII.

Denique competit querela Heredibus, suis quidem indistinctè; extraneis verò non nisi præparata.

XXXIX.

Ubi quæritur, Num querela, si Transactione finita sit, ab heredibus instaurari possit? quod negandum puto.

XL.

Et hæc hætenus de Personis, quibus querela competit. Dispiciendum nunc ad versus quos competat.

XLI.

Datur autem adversus heredem, nec il-

B

lum solùm sed etiam Heredem heredis.

XLII.

Cujuscunque ille sit conditionis, adeò ut ne Imperator quidem à querela hâc immunis sit.

XLIII.

Imò etiamsi DEUS, ut Baldus loquitur, institutus esset, non tamen tale testamentum à querela foret immune.

XLIV.

Quid de herede fideicommissario dicendum? Etiam contra hunc querelam dari, certi juris est.

XLV.

Ut & contra alios quoslibet Universales successores, veluti Fiscum &c. Nam contra Particulares, ut Legatarium, non datur hoc universale iudicium.

XLVI.

Quod tamen omne ita intelligendum est, si hereditas adita sit: quia ante aditam hereditatem querela non nascitur.

XLVII.

Sunt autem circa proponendam querelam Inofficiosi Testamenti tria præcipuè consideranda.

XLVIII.

XLVIII.

Quorum primum, ut querela hoc colore proponatur, quasi Testator non sanæ mentis fuerit, cum Testamentum conderet.

XLIX.

Dico hoc colore, non quòd reverà furiosus sit, hoc enim casu Testamentum ipso Jure nullum esset, nec rescissione indigeret; sed fingitur esse talis, optimâ sanè ratione.

L.

Sed quæritur, an etiam hodiè hoc colore opus sit? Quod negat quidem Bartolus, quem sequitur Schneidevv. Verùm ab illis, cum Barone, Viglio & Mynsingero recedo.

LI.

Secundò considerandum, ut Querela proponatur in eâ provinciâ, ubi heredes domicilium habent.

LII.

Fiscus tamen coràm Procuratore Cæsaris conveniri debet.

LIII.

Tertiò denique, ut intra quinquennium ab aditâ hereditate Querela proponatur.

LIV.

Si tamen ex magnâ causâ intra quinquennium

nium actum non sit, hoc casu etiam post
quinquennium Querelæ locus est.

LV.

Sed circa proponendam hanc querelam
non immeritò quæritur, cui probatio incum-
bat, Actorian verò Heredi?

LVI.

Ubi sciendum, quòd olim agens querelâ,
probare tenebatur, se immeritò esse exhere-
datum ut Glossa & Bartolus docet, Hoc ta-
men hodiè correctum, onusque probandi in-
differenter in heredem translatum esse, ex
haud obscuris Juris textibus probari potest.

LVII.

Non possum non, priusquam ad alia ac-
cedam, attingere quæstionem quandam con-
troversam inter Dd. cùm enim supra dictum
sit, causam exheredationis in Testamento ef-
se exprimendam, earum autem 14. in Novel-
la. 115. recenseantur, quærunt Dd. An præter
illas causas similes vel majores sint admit-
tendæ?

LVIII.

Mihi cum Jafone, Schrad. Sichardo, Fa-
chinæo, Gomezio, Wesenbecio affirmativa,
utpote teste Julio Claro communis & verior
senten-

521
sententia placet, Quicquid contra statuant,
Viglius, Vulteius, Treutlerus, & alij.

LIX.

Finis Querelæ est, ut parentes & liberi
testamentariâ contumeliâ liberati, debitam
hereditatem consequantur.

LX.

Effectus est duplex, alius Judicii absolu-
torij, condemnatorij alius.

LXI.

Absolutorij, quando agens Querelâ non
obtinuit, perdit etiam id, quod ei in Testa-
mento relictum erat, illudque tanquam indi-
gno ablatum fisco vindicatur.

LXII.

Condemnatorij, quando obtinuit, in-
testatum facit testatorem, & Testamentum
rescinditur.

LXIII.

Et sciendum, quòd olim quidem in to-
tum rescindebatur, adeò ut ne quidem liber-
tates vel fideicommissa ex eo peti poterant.
Hodiè verò rescindatur tantùm quoad Insti-
tutionem, reliquis articulis salvis manen-
tibus.

LXIV.

Tollitur denique Querela varijs mo-

B 5

dis, Primò Repudiatione vel Renunciatione;
cum Juri quilibet & favori pro se introducto
renunciare possit.

LXV.

Secundò Judicij defuncti agnitione: quod
tùm fit, si in ejus testamento sibi relictum di-
rectè vel indirectè petiit læsus; vel patrocini-
um præstet his, qui agunt ex illo testamen-
to ad legata præstanda.

LXVI.

Quod tamen de illis est intelligendum,
qui voluntariò hoc faciunt, non etiam ex-
tendendum ad illos, quos officii necessitas ex-
cusat, ut Tutores & Curatores. &c.

LXVII.

Tertiò Tempore, ut si intra quinquen-
nium Querela, non instituatur, illi tacitè re-
nunciatum esse censeatur. In istud tamen
quinquennium Adolescentiæ tempus non
imputatur.

LXVIII.

Quartò morte ejus, qui Querelâ non
præparatâ decessit, hoc enim casu constare
nō potest, quæ fuerit voluntas ejus, cui Quere-
la competiit, an nimirū eam movere voluerit,
an exemplo Aphroniæ illius, apud Valerium
testa-

522
testamentum Parentis patientiâ honorare,
quàm Judicio convellere sanctius duxerit.

LXIX.

Ubi tamen ex Connano monendum, in
dubio pro testamento interpretationem fa-
ciendam esse.

LXX.

Quintò denique, legitimâ totâ vel par-
te ejus relictâ, Quærela inofficiosi testamen-
ti tollitur.

Atque hæc de proposita Materia: Reliqua ut
inquit quidam Poëtarum:

————— *spatiis exclusus iniquis*

*Prætereo, atq; aliis post me memoranda re-
linquo.*

DEO TER. OPT. MAX. SIT LAUS, HO-
nor & gratiarum actio in sempi-
terna secula.

F I N I S.

testamentum Patris patris honoris
quod iudicio convellere fas est duxerit

LXX

Ubi tamen ex Coniuncto monendum, in
Capitolo pro testamento interpretacionem ha-

ciendam esse.

LXXI

Quinto denique legitur tota vel par-

ti collitur.

Ad hanc de proposita Materia: R. eliqua ut
inquit quidam Potestatem:

Præterea, ad hanc potestatem memoranda re-

liqua.

DEO TER. OPT. MAX. SIT LAUS. HO-
nor & gratiam agis in semp-

ternu seculo.

F I N I S

X 2615926

VD 17

TER OPT. MAX. 515.
 ADIUVANTE, 1630, 5.
ationem Inauguralem
 De
ERELA
FICIOSI TE-
TAMENTI, 2v
 Decreto
torum in inclyta Argentoraten-
Universitate Ordinis,
 utroque Jure honoribus & Pri-
 toralibus ritè consequendis,
ca disquisitioni subycit
 Die 9. Mens. Julij:
RHARDUS AUGUSTANUS.

GENTORATI.
MI CHRISTIANI GLASERI,
 emiæ Typographi.